



**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/26-01/486
URBROJ: 354-02/8-26-7
Zagreb, 1. rujna 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od: Danijele Antolković, zamjenice predsjednice te Jasnice Lozo i Sanje Badrov Ranić, članica, postupajući po žalbi žalitelja TIRO Solutions d.o.o., Pula-Pola, OIB: 76663004471, izjavljenoj u odnosu na odluku o odabiru u dijelu koji se odnosi na grupe 1. i 2. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0011417, predmet nabave: snajperska oprema, po grupama, naručitelja Ministarstvo unutarnjih poslova, Zagreb, OIB: 36162371878, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja TIRO Solutions d.o.o., Pula-Pola kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Ministarstvo unutarnjih poslova, Zagreb objavio je 3. listopada 2025. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0011417, predmet nabave: snajperska oprema, po grupama. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (80 bodova) te jamstva (20 bodova).

U predmetnom postupku javne nabave u grupama 1. i 2. dostavljene su po tri ponude, od kojih je naručitelj dvije u svakoj grupi nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru KLASA: NK-406-09/24-04/237, URBROJ: 511-01-169-26-76, od 16. srpnja 2026. godine, u dijelu koji se odnosi na grupe 1. i 2. odabrao ponude gospodarskog subjekta BVV Global d.o.o., Zagreb, kao ekonomski najpovoljnije.

Na predmetnu odluku o odabiru, u dijelu koji se odnosi na grupe 1. i 2., a koju je naručitelj 21. srpnja 2026. godine objavio u EOJN RH, žalbu je 31. srpnja 2026. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio ponuditelj TIRO Solutions d.o.o., Pula-Pola. Žalitelj u bitnom osporava pravilnost postupanja naručitelja prilikom

bodovanja ponude odabranog ponuditelja, traži da se poništi odluka o odabiru u dijelu koji se odnosi na grupe 1. i. 2 te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je pravilno postupao tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

Odabrani ponuditelj, gospodarski subjekt BVV Global d.o.o., Zagreb, u očitovanju na žalbu i naručiteljev odgovor na žalbu u bitnom navodi da nije bilo nezakonitosti u postupanju naručitelja tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

Tijekom postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, zapisnika o otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, ponude odabranog ponuditelja te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je neosnovana.

Žalitelj navodi da je naručitelj ponudi odabranog ponuditelja priznao i bodovao jamstvo proizvođača od 36 mjeseci, iako postoje ozbiljne okolnosti koje dovode u pitanje osnovanost takvog jamstva. Ističe da je dokumentacijom o nabavi propisano da se u okviru kriterija za odabir ponude vrednuje jamstvo proizvođača. Također, da je odabrani ponuditelj ostvario veći broj bodova u odnosu na žaliteljevu ponudu, ponudivši jamstvo proizvođača u trajanju od 36 mjeseci. Međutim, žalitelj ističe da proizvođač predmetne opreme u službenoj izjavi od 30. srpnja 2026. godine potvrđuje da je standardno jamstvo proizvođača za predmetni proizvod 24 mjeseca te da proizvođač ne nudi niti odobrava jamstvo proizvođača u trajanju od 36 mjeseci za navedeni proizvod. Također, ukazuje da proizvođač u svojoj službenoj izjavi potvrđuje sljedeće: „BVV Global d.o.o. kao odabrani ponuditelj nije registriran u sustavu proizvođača kao ovlaštenu dealer/partner/distributer. Proizvođač toj tvrtki nije izdao ponudu niti drugo ovlaštenje za predmetnu nabavu. Proizvođač nije odobrio jamstvo proizvođača od 36 mjeseci za predmetni proizvod.“.

Žalitelj stoga smatra da navedene činjenice dovode u pitanje vjerodostojnost dokumentacije na temelju koje je odabranom ponuditelju priznato jamstvo proizvođača od 36 mjeseci te da je naručitelj nepravilno bodovao ponudu. Slijedom navedenoga, proizlazi da ponuđeno jamstvo proizvođača od 36 mjeseci nije utemeljeno na stvarnim uvjetima proizvođača, zbog čega naručitelj nije imao osnovu dodijeliti bodove po toj osnovi. Pritom žalitelj ističe da je njegova ponuda bila financijski povoljnija od ponude odabranog ponuditelja te da bi, uz pravilnu primjenu kriterija za ocjenu ponuda u odnosu na jamstvo proizvođača, ishod postupka mogao biti drukčiji.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj svoju argumentaciju temelji na tvrdnji da proizvođač predmetne ponuđene opreme daje jamstvo u trajanju od 24 mjeseca te da odabrani ponuditelj zbog toga nije mogao ponuditi jamstvo od 36 mjeseci. Međutim, naručitelj ističe da takav zaključak nije utemeljen na dokumentaciji o nabavi. Naime, ukazuje da dokumentacijom o nabavi nije propisano da se boduje ili zahtijeva proizvođačko jamstvo. Naprotiv, u svim relevantnim dijelovima dokumentacije o nabavi koristi se

isključivo pojam „jamstvo“. Tako ukazuje da je u tehničkoj specifikaciji propisano: „Jamstvo minimalno 24 mjeseci“, uz izričitu uputu ponuditeljima: „Upisati ponuđeno jamstvo u mjesecima.“. Ističe da je odabrani ponuditelj u skladu s navedenim zahtjevom upisao 36 mjeseci, čime je postupio u potpunosti sukladno zahtjevu naručitelja. Jednako tako, ukazuje da kriteriji za odabir ekonomski najpovoljnije ponude propisuju da se boduje jamstvo. Drži važnim naglasiti da dokumentacija o nabavi nigdje ne propisuje da se pod pojmom jamstva podrazumijeva isključivo proizvođačko jamstvo niti propisuje obvezu dokazivanja da je ponuđeno jamstvo upravo proizvođačko. Stoga naručitelj zaključuje da žalitelj tijekom žalbenog postupka pokušava kriteriju dati sadržaj koji dokumentacija o nabavi ne sadrži. Da je naručitelj želio bodovati isključivo proizvođačko jamstvo, bio je dužan to jasno, precizno i nedvosmisleno propisati u dokumentaciji o nabavi, sukladno načelu transparentnosti i jednakog tretmana gospodarskih subjekata. Međutim, naručitelj ponavlja da takva odredba u predmetnom postupku ne postoji. Ponuđeno jamstvo predstavlja ugovornu obvezu ponuditelja prema naručitelju. Pojašnjava da činjenica da proizvođač za određeni proizvod daje standardno jamstvo od 24 mjeseca sama po sebi ne znači da ponuditelj ne može preuzeti obvezu pružanja duljeg jamstva o vlastitom trošku ili na drugi način osigurati ispunjenje jamstvenih obveza tijekom cijelog ponuđenog razdoblja. Stoga naručitelj zaključuje da navodi žalitelja o trajanju proizvođačkog jamstva nisu odlučni za ocjenu pravilnosti ponude niti za primjenu kriterija ekonomski najpovoljnije ponude kako je isti definiran dokumentacijom o nabavi. Naglašava i da žalitelj nije dokazao da je odabrani ponuditelj dao neistinit podatak u ponudi niti je dokazao da ponuđeno jamstvo od 36 mjeseci neće biti izvršeno. Umjesto toga, žalba se temelji na pretpostavci da se kriterij odnosi na proizvođačko jamstvo, iako takav zahtjev ne proizlazi ni iz jednog dijela dokumentacije o nabavi.

Odabrani ponuditelj u očitovanju na žalbu ističe da se žalba u cijelosti temelji na jednoj tvrdnji, da je dokumentacijom o nabavi propisano vrednovanje jamstva proizvođača. Međutim, ta je tvrdnja netočna jer se sintagma „jamstvo proizvođača“ ne pojavljuje nigdje u dokumentaciji o nabavi. Smatra da žalitelj osporava kriterij koji ne postoji, čime cijela žalba ostaje bez temelja. Upućuje na dijelove dokumentacije o nabavi koji se tiču jamstva kao potvrdu da niti u jednoj odredbi dokumentacije o nabavi ne stoji „jamstvo proizvođača“, niti se traži da jamstvo potječe od proizvođača. Ujedno ističe da dokumentacija o nabavi jasno razlikuje „proizvođača“ i „isporučitelja“, a da se jamstvo odnosi isključivo na ponuditelja. Naručitelj je kroz cijelu dokumentaciju o nabavi dosljedno i namjerno razlikovao dva pojma, pa se točno vidi gdje se koji primjenjuje. Naime, proizvođača dokumentacija spominje samo u odredbi koja se tiče dokazivanja tehničkih podataka i sukladnosti opreme s tehničkim zahtjevima, u koju svrhu se dostavlja dokumentacija proizvođača. Proizvođač je, dakle, ističe odabrani ponuditelj, vezan uz tehničke parametre i ni uz što drugo. S druge strane, dokumentacija o nabavi jamstvo dosljedno veže uz isporučitelja (ponuditelja). Bodovni kriterij traži da ponuditelj upiše „ponuđeno jamstvo“, a odredbe o servisnim uslugama u jamstvenom roku i izvan njega izrijekom propisuju da „isporučitelj ima obvezu popraviti opremu... ili istu zamijeniti“ te da „isporučitelj mora garantirati dostupnost rezervnih dijelova...“.

Odabrani ponuditelj zaključuje da je jamstvo nedvojbeno definirano kao ugovorni (komercijalni) uvjet ponuditelja, a ne kao tehnički parametar niti kao jamstvo proizvođača te da za drukčije tumačenje nema mjesta u odredbama predmetne dokumentacije o nabavi. Nadalje, ističe da je potpuno promašeno polazište žalitelja prema kojem bi proizvođač ili bilo koji drugi gospodarski subjekt, koji nije ponuditelj, na bilo koji način određivao parametre ponude. Naime, pojašnjava da je isključivo ponuditelj odgovoran za sadržaj svoje ponude te samostalno određuje njezine parametre koji će rezultirati određenim

brojem bodova u postupku pregleda i ocjene ponuda, osim ako dokumentacijom o nabavi nije izričito propisano drukčije, što ovdje nije slučaj. Slijedom navedenog, zaključuje da je cjelokupna pravna odgovornost za izvršenje ugovornih obveza, uključujući točnost navoda iz ponude i urednu realizaciju ugovora, isključivo na ugovornim stranama. Smatra da svako drugačije tumačenje koje zastupa žalitelj nema uporište ni u dokumentaciji o nabavi ni u temeljnim pravilima javne nabave te predstavlja proizvoljan pokušaj relativiziranja odgovornosti ponuditelja za vlastitu ponudu.

Ocjenjujući žalbeni navod utvrđeno je da je dokumentacijom o nabavi, pod naslovom Kriteriji ocjenjivanja ekonomski najpovoljnije ponude, kao jedan od kriterija za odabir ponude propisano jamstvo, za koji kriterij ponuda može ostvariti maksimalnih 20 bodova. Pri tome je propisano da se ponuda s najdužim jamstvom ocjenjuje s brojem bodova 20, a ostale ponude će dobiti proporcionalno manje bodova prema zadanoj formuli.

Nadalje, i u dijelu II dokumentacije o nabavi – Upute za ponuditelje, u točki 3.1.4. također je propisano da je jedan od kriterija za odabir ponude jamstvo. Potom je propisano da gospodarski subjekt vrijednost kriterija izražava numerički, da je jedinica mjere broj te da se ponuđena vrijednost mora izraziti kao cijeli broj.

Odabrani ponuditelj je u ponudama za grupe 1. i 2., dokumentu Podaci o numeričkim vrijednostima kriterija za odabir najpovoljnije ponude, iskazao da nudi jamstvo u trajanju od 36 mjeseci.

Naručitelj je u točki 12. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Analiza valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponude, u odnosu na ponude odabranog ponuditelja u grupama 1. i 2. konstatirao da je ponuđena vrijednost za jamstvo 36 te da shodno tome ponuda u obje grupe dobiva po 20 bodova.

Za ocjenu žalbenog navoda mjerodavne su odredbe članka 280. stavka 4., članka 290. stavka 1. i članka 293. ZJN 2016.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi naveo da nudi jamstvo u trajanju od 36 mjeseci, slijedom čega mu je naručitelj, sukladno unaprijed propisanim pravilima bodovanja, dodijelio maksimalan broj bodova za navedeni kriterij. Žalitelj osporava pravilnost takvog bodovanja pozivajući se na izjavu proizvođača ponuđene opreme prema kojoj proizvođač za predmetnu opremu daje standardno jamstvo u trajanju od 24 mjeseca te ne odobrava jamstvo od 36 mjeseci, iz čega zaključuje da ponuđeno jamstvo od 36 mjeseci nije vjerodostojno. Međutim, prema ocjeni žalbenog tijela, takvi navodi žalitelja nisu odlučni za ocjenu pravilnosti postupanja naručitelja.

Naime, iz sadržaja dokumentacije o nabavi nedvojbeno proizlazi da je kao kriterij za odabir ponude propisano „jamstvo“, bez ikakvog dodatnog određenja koje bi dalo prostora tumačenju da bi se radilo o jamstvu proizvođača niti je propisana obveza dokazivanja da ponuđeno jamstvo potječe od proizvođača. Slijedom navedenog, pojam jamstva u smislu predmetne dokumentacije o nabavi treba tumačiti kao ugovornu obvezu ponuditelja prema naručitelju. Stoga okolnost da proizvođač za predmetni proizvod standardno daje jamstvo u kraćem trajanju ne sprječava ponuditelja da, u okviru svoje ponude, preuzme obvezu pružanja duljeg jamstva, bilo o vlastitom trošku ili na drugi način, osiguravajući ispunjenje jamstvenih obveza prema naručitelju. U tom smislu žalitelj pogrešno polazi od pretpostavke da se kriterij odnosi isključivo na proizvođačko jamstvo, iako takvo određenje ne proizlazi iz dokumentacije o nabavi. Pri tome se ističe da bi naručitelj, u slučaju da je želio bodovati isključivo proizvođačko jamstvo, bio dužan takav zahtjev jasno i nedvosmisleno propisati, što u konkretnom slučaju nije učinjeno.

Nadalje, žalitelj nije dokazao da je odabrani ponuditelj dao neistinit podatak u ponudi niti da ponuđeno jamstvo od 36 mjeseci neće biti izvršeno, već svoje tvrdnje temelji isključivo na navodima proizvođača o trajanju standardnog jamstva, što, kako je prethodno obrazloženo, nije odlučno za ocjenu predmetnog kriterija.

Slijedom svega navedenog, žalbeno tijelo ocjenjuje da je naručitelj pravilno postupio kada je ponudi odabranog ponuditelja priznao i bodovao jamstvo u trajanju od 36 mjeseci, sukladno uvjetima i kriterijima propisanim dokumentacijom o nabavi te je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, u ukupnom iznosu od 1.320,00 eura, koji se sastoji od prethodno plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka. Međutim, sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Danijela Antolković

